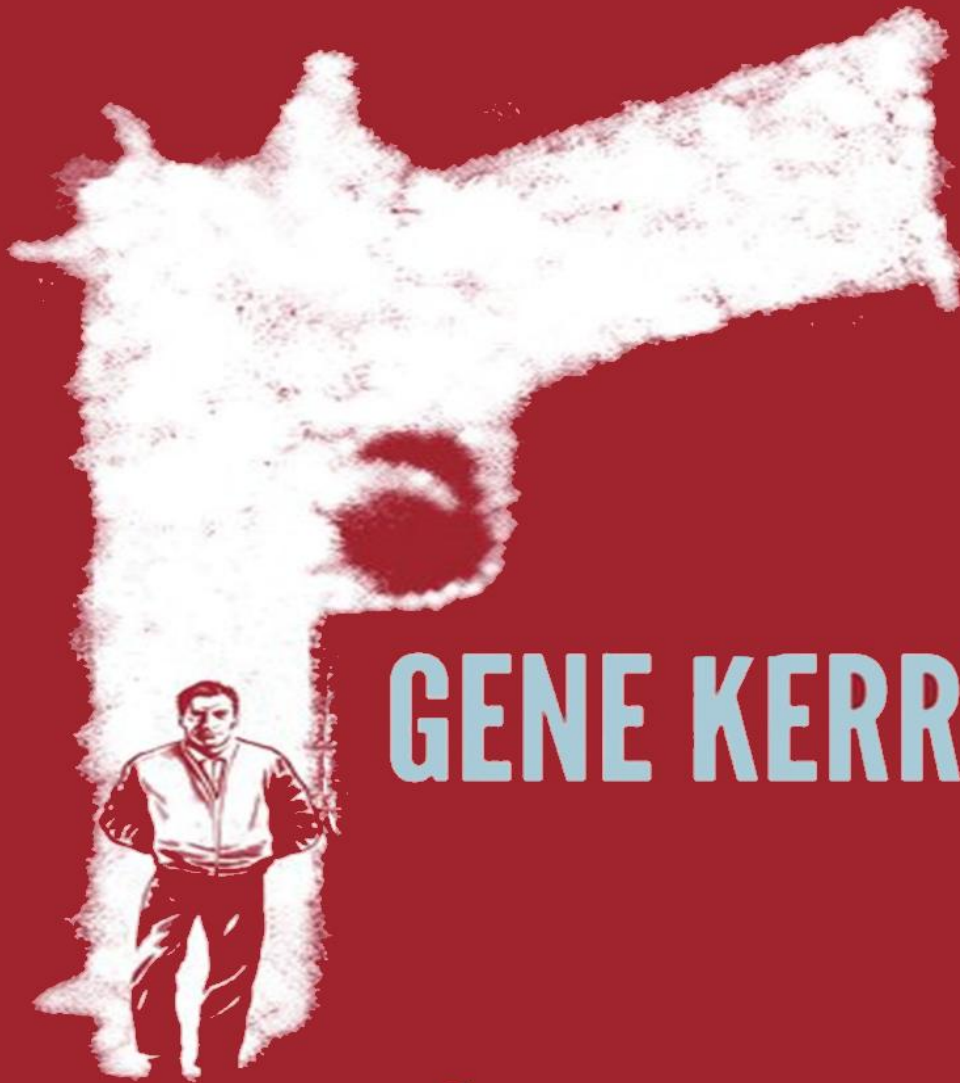

CONFIDENCIAL

el fanzine del «Club de Lectura de Novel·la Negra» de la Biblioteca la Bòbila

158

GENE KERRIGAN

IRLANDA
CORRUPCIÓ
CRIM
ATRACAMENT
DELINQÜENTS
BANDA
DIES FOSCOS

BIBLIOTECA LA BÒBILA, L'HOSPITALET /ESPLUGUES

F«Aquesta columna porta publicant-se uns 30 anys, amb la missió d'observar i comentar la política del moment. I calculo que això són almenys 25 anys més dels que una persona mitjana pot suportar per a reflexionar sobre la política irlandesa sense caure de genolls i rossegar els mobles. Els alegrarà saber que la columna Soapbox està a punt de desaparèixer. Però no tant com a mi». Així començava l'última columna escrita per **Gene Kerrigan** (Dublín, 1950) a l'Irish Independent en 2023. Els seus col·legues Vincent Browne, Colm Tóibín i Willie Kealy li van retre homenatge poc després:

«Habilitats d'escriptura extraordinàries i periodisme que realment importava» — Vincent Browne.

«El seu talent còmic sembla natural i sense esforç, però prové de molta lectura i reflexió» — Colm Tóibín.

«Mai no hi ha hagut un moment en què hàgim tingut més necessitat d'aquest tipus d'intel·lectual públic valent, que ens expliqui les veritats de vegades incòmodes i ens ajudi a assenyalar el camí a seguir.» — Willie Kealy

Elogi:

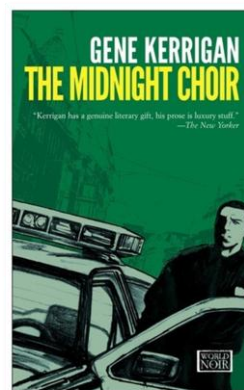
<https://www.independent.ie/irish-news/in-praise-of-gene-kerrigan-as-he-pens-his-final-regular-column/a1614627093.html>.

El nom de la seva columna, *Soapbox* (caixa de sabó), fa referència a les antigues caixes de fusta que s'utilitzaven improvisadament com a tarima per als discursos. Tot i que **Gene Kerrigan** va acomiadar-se de la columna, per sort dels amants de la novel·la negra, ja havia trobat en la literatura una nova plataforma —una altra Soapbox— per retratar aquesta Irlanda que coneix a la perfecció: la ficció.

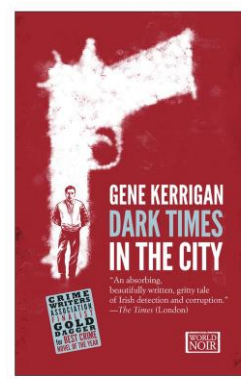
L'editorial Sajalín ha traduït i publicat les seves quatre novel·les a la seva col·lecció *Al marge*:

Little Criminals, escrita el 2005 i publicada com a *Delincuentes de medio pelo* (2017), amb la traducció de Damià Alou.

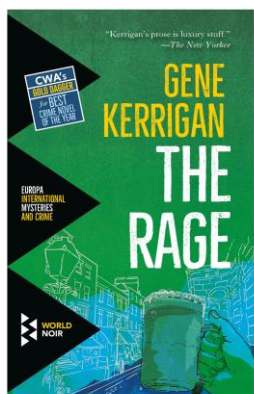

The Midnight Choir, escrita el 2006 i publicada com a *El Coro de medianoche* (2019), amb la traducció d'Ana Crespo.

Dark Times in the City, escrita el 2009 i publicada com a *Días sombríos* (2025), amb la traducció d'Ana Crespo. També publicada en català, a la

col·lecció *Crims.cat* de l'editorial Clandestina, com a [Dies foscos a la ciutat](#) (2025), amb la traducció de Teresa Solana.

The Rage, escrita el 2011 i que va ser la primera obra de Gene Kerrigan publicada por Sajalín com a *La furia* (2015) amb la traducció de Damià Alou.

Kerrigan no escriu sobre gàngsters glamurosos ni investigadors amb superpoders. A les seves novel·les ens dona un retrat d'Irlanda on conviuen els nou-rics amb criminals desesperats i maldestres i posa al mateix nivell moral als petits delinqüents que als de “coll blanc”, banquers i empresaris.

DELINCUENTES DE MEDIO PELO

Kerrigan, Gene.
Delincuentes de medio pelo
Barcelona: Sajalín, 2017.

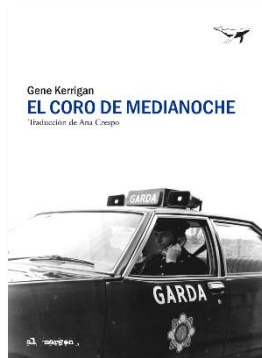
Desde que saliera de la penitenciaría dublina de Mountjoy Frankie Crowe no había tenido suerte. Ahora planea secuestrar a un banquero. Pero para ello necesita contar con la aprobación del temido Jo-Jo Mackendrick, su antiguo jefe.

«Siempre están los que actúan y los pringados —solía decir—. Los pringados comen mierda. Los pringados no saben que están vivos.»

En los últimos meses, aquella ambición había tomado forma. Podías oírla en el tono de Frankie.

—Siempre será lo mismo, a no ser que hagas algo. (...) O eliges un objetivo, le pones precio y vas a por el premio gordo. (p. 28)

EL CORO DE MEDIANOCHE

Kerrigan, Gene. *El coro de medianoche*
Barcelona: Sajalín, 2019.

La próspera Irlanda lleva una década enamorada de su propio éxito, pero en las calles de Dublín se siguen cometiendo los mismos delitos que antes y mafiosos como Lar Mackendrick campan a sus anchas.

— ¿A cuántas misas ha asistido esta mañana?

Brannigan sonrió.

— A dos. Una en su distrito y esta. (...) Hubo una época en que le bastaba con recurrir a la baza racial, pero ahora la gente ya no acude a los mítines. (p. 271)

«Pandilla de desgraciados, no tenéis nada contra mí. Estáis dando palos de ciego. No tenéis pruebas. De eso ya me he encargado». (p. 340)

DÍAS SOMBRÍOS – DIES FOSCOS A LA CIUTAT

Kerrigan, Gene. *Días sombríos.*
Barcelona: Sajalín, 2025.

En libertad condicional, Danny Callaghan lleva una vida tranquila. Una noche, dos matones armados irrumpen en un pub con la intención de cargarse a Walter Bennett al que Callaghan conoció en prisión. Sin pensarlo, Danny interviene.

Kerrigan, Gene. *Dies foscos a la ciutat.*
Barcelona: Clandestina, 2025.

Quina mena d'imbècil s'enfronta a una pistola i a una escopeta amb un tamboret de bar com a única arma? (p.32)

Almenys, en Walter no havia anat a la policia, no duia un micròfon. Estava massa acovardit. Un homenet insignificant i cagat de por. En Walter li tornaria a trucar, a la recerca d'esperança. (p.84)

— La gent és assassinada, en aquests barris, i durant molt de temps hem pogut conviure amb els morts. De manera com ho veu molta gent, els guetos no són un problema, són una solució. Unitats de contenció per aïllar els que no compten per a res. (p. 231)

— (...) Ara et donaré unes instruccions molt senzilles i tu les seguiràs, o la sang t'arribarà als turmells. (p.373)

LA FÚRIA

**Kerrigan, Gene. *La furia*
Barcelona: Sajalín, 2015.**

Vincent Naylor prepara un golpe. La monja Maura Coady ve a través de la ventana de su casa algo que no puede ignorar; cuando dé el aviso a Tidey, un honrado policía, se desatará una ola de furia y ciega violencia que podría arrastrarlos a todos.

Amb aquesta novel·la va guanyar el premi Gold Dagger 2012, que atorga la Crime Writers Association, amb un jurat que inclou llibreters, acadèmics i autors.

— Esto es un trabajo de salario mínimo —le dijo Trixie al sargento de detectives Bob Tidey—. El otro día estaba intentando calcular cuánto dinero gané en la época en

que robaba. Calculo teniendo en cuenta lo que valía el dinero hace años, que probablemente llevo más a casa haciendo esto. —Tosió—. Hay que ser idiota. (p. 63)

—És incòmodo, lo sé, y probablemente tendrás calambres. Pero si la información que me has dado es cierta, volveré y te desataré. Si me has tomado el pelo, volveré y te pegaré un tiro en la cabeza. Sea como sea, no estarás mucho tiempo así. (p. 339)

Gene Kerrigan també és autor d'assaigs sobre la realitat política d'Irlanda i els seus crims:

- *Round Up the Usual Suspects: Nicky Kelly & the Cosgrave Coalition.* Dublin: Magill Publications, 1984.
- *Nothing But the Truth.* Dublin: Tomar Publishing, 1990.
- *Goodbye to All That: A Souvenir of the Haughey Era.* Dublin: Blackwater Press, 1992.
- *Police Interrogation Endangers the Innocent, Chapter 1: The Anatomy of an Interrogation.* Dublin: Irish Council for Civil Liberties, 1993.
- *Hard Cases: True Stories of Crime and Punishment.* Virgin Books, 1995.
- *Another Country: Growing Up in 50's Ireland.* Dublin: Gill & Macmillan, 1998.
- *This Great Little Nation: The A-Z of Irish Scandals and Controversies.* Dublin: Gill & Macmillan, 1999.
- *Never Make a Promise You Can't Break: How to Succeed in Irish Politics.* Dublin: Gill & Macmillan, 2002.
- *The Big Lie - Who Profits From Ireland's Austerity?.* Doubleday Ireland, 2012.
- *The Scrap.* Transworld Ireland, 2015.

L'H confidencial... des de 1999

maig-juny 2026

Club de Lectura de Novel·la Negra

Biblioteca la Bòbila | Fons especial de gènere negre i policíac
Pl. de la Bòbila, 1 — 08906 L'Hospitalet | Tel. 934 032 655 | biblabobila@l-h.cat
<https://biblioteques.l-h.cat/>

Horaris de la biblioteca:

matins (excepte Nadal, Setmana Santa i estiu): dimecres, dijous i dissabte, de 10 a 13.30 h.
tardes: de dilluns a divendres, de 15.30 a 20.30 h.

Metro L5 Can Vidalet | Trambaix T1, T2, T3 Ca n'Oliveres | Bus L'H2, EP1

 Biblioteca
La Bòbila

 Diputació
Barcelona

Ajuntament de L'Hospitalet

AJUNTAMENT D'ESPLICUES